

S PLENUMA OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS IN OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA

NALOGI SO JASNE - ZDAJ K DEJANJEM

FORMALNA VLOGA OBRATNIH DELAVSKIH SVETOV IZGINJA - GRE ZA ENAKOVREDNOST MLADINE IN ŽENA PRI ODLOČANJU - ZVEZA KOMUNISTOV SKRBI IN MORA SKRIBETI ZA RAZVOJ DELAVSKEGA UPRAVLJANJA.

Plenum občinskega komiteja ZK in občinskega odbora sindikatov v preteklem tednu, je bil posvečen volitvam novih delavskih svetov. Plenum je vodil sekretar občinskega komiteja tov. Tone Skok, poročilo oziroma problematiko okoli te, trenutno najvažnejše politične akcije, pa je podal predsednik občinskega sindikalnega sveta tov. Jože Beec.

Mimo nekaterih posameznosti okoli tehnične in pravne izvedbe volitev so tako v poročilu kakor v razpravi v prvi vrsti razpravljali o veliki vlogi delavskega samoupravljanja v desetletnem razvoju in tudi o pomanjkljivosti, ki bi jih že lahko pogrešali ob jubilejnem letu. Na osnovi take razprave je prišlo do razumljivih zaključkov, da je od kadrovskega vprašanja odvisen nadaljnji razvoj in krepitev delavskih svetov. Ponovno so ugotavljali, da so se primeri samovoljne in nedemokratske aktivnosti pojavljali tam, kjer organi delavskega samoupravljanja niso izpolnili svojih nalog in kjer so se včasih pustili naravnost slepo voditi od strokovnjakov in vodilnih uslužbenecov. Ob takih zaključkih predpisih je dandanes nemogoče govoriti o oblastnosti in absolutizmu posameznikov, ne da bi istočasno ugotavljali slabo zainteresiranost kolektivov in posledno politiko sindikatov ter ostalih političnih organizacij v podjetjih, predvsem pa organizacij ali pa posameznih članov ZK.

Zato je bilo na plenumu jasno poudarjeno, da je Zveza komunistov s sindikalno in mladinsko organizacijo še kako poklicana in odgovorna za položaj v podjetju, zlasti pa za vlogo in rast delavskega samoupravljanja. Naloga teh političnih organizacij sicer ni neposredna, njihov vpliv pa je neizbežno potreben in se tudi ocnjuje na osnovi splošnega položaja v kolektivu.

Medtem ko so se v večjih podjetjih centralni delavski sveti večidel uveljavili, so v preteklosti obratni delavski sveti odigrali masikdaj le formalno vlogo. Tudi temu je zdaj prišel konec, zlasti z novim načinom nagajevanja po učinku, ko ravnajo obratni sveti zavzemajo zelo pomembno mesto. Na plenumu pa so istočasno opozorili na možnosti, da bi se

čevanja strokovnjakov je v bistvu enostavno. Napačno je za vsako ceno v delavski svet vrniti strokovnjaka, če ne odgovarja, ravno tako je narobe, če bi na ljubo »sorazmerja« izpustili poštenega in naprednega inteligenta, zlasti, če vidimo, da pa na drugi strani predvidevamo neza-interesiranega in mladnega člana iz vrst delavcev. Za dober sestav delavskih svetov ni recepta, niti primerne ključa. Najboljši ključ so živi ljudje, njihova sposobnost, zagretost in zavedenost. Če je ni dovolj je naloga političnih organizacij, da jo v ljudeh vzbudi in razvija. Tu bi s pridom lahko uporabili pregovor, da pečena piška tla, se nikoli ni padla izpod neba.

Naši ljudje so dobri, pridni in revolucionarni. Le mi, zlasti pa politične organizacije, prepogosto pozabljamo, da smo tem izvoljenim ljudem, zlasti pa mladim, manj izkušenim, nudili vse premalo podpore in pomoči. Zaradi takih primerov so taki dobro misleči ljudje pogosto zašli na gladka tla, se našli osamljeni v kopicah problemov, katere so hoteli, niso pa sami zmogli razbiti. Res je delavsko samoupravljanje šola naših delovnih ljudi, še bolj pa bo ta šola koristna, če bo deležna polne podpore in pomoči s strani političnih organizacij. Tudi vzgoja dandanes ni več problem ob tolikih oblikah izobraževanja, ki jih imamo. Problem je lahko, in če je, je samo v tem, da politične organizacije niso storile kar se od njih pričakuje.

Pred volitvami v delavske svete

Na skupni seji občinskega komiteja Zveze komunistov, občinskega odbora SZDL in občinskega sindikalnega sveta v Konjicah so med drugim obravnavali tudi naloge političnih organizacij v času priprav za volitve novih delavskih svetov. V konjiški občini bodo delavske svete volili v desetih gospodarskih organizacijah, v dvanajstih tvori celotni kolektiv delavski svet, medtem ko so v ostalih petih vsi zaposleni že člani upravnih odborov.

Po poročilih odborov bodo v večini podjetij volili člane delavskih svetov v prvi polovici maja. Posebna skrb sindikalnih odborov in ostalih političnih orga-

nizacij v podjetjih bo usmerjena na izbiro kadrov za nove delavske svete in upravne odbore. Po dosedanjih podatkih je bilo v delavskih svetih okoli 40 % ljudi mlajših od 30 let. Precej manj pa je bilo v dosedanjih delavskih svetih žena, pa tudi članov Zveze komunistov.

Za uspešnejše delo organov upravljanja, posebno v manjših podjetjih je bilo v minulih mesecih pet seminarjev.

Da bodo tudi tehnična in ostala dela v času priprav za volitve v nove delavske svete v redu potekala, bodo izvedli posebno instruktazo za predsednike volilnih komisij. V. L.

gre v račun, kako si v ZDA razlagajo nekatere kočljive člene revidirane ameriško-japonske pogodbe. Pač pa konservativci pogosto podpirajo, ker avtomatično razveljavlja pacifistično ustavo oziroma čl. 9. te ustave, s katerim se je Japonska odpovedala vojni in vojski. Nobenemu Japoncu pa ne more biti prav, če ZDA pričakujejo od pogodbe, da bo Japonska avtomatično prišla za orožje, če bodo napadena ameriška oporišča na japonskem otočju na Tihem oceanu.

Ob proslavi petletnice prvega Bandunga je Indonezija dala pobudo za novo konferenco azijsko-afriških držav. Medsebojni stik je potreben, saj je v preteklih petih letih prišlo do nesporazumov med Indijo in Kitajsko, med Kitajsko in Indonezijo. Nehru in Ču En Lai se nista mogla zediniti, ustanovili so na vsaki strani odbor, ki bo obmejni spor proučeval. Kitajska zahteva zase Ladak, odstopila pa bi Indiji 36.000 km² ob Macmahonovi liniji. Mali Nepal, ki zadnje čase postaja turistična Meka, spretno izkorišča ta položaj in je v zadnjem času sklenil ugodne pogodbe z ZDA, SZ in Kitajsko. Togo, nekdanji znan samo kot zanimiva kolonija, je postal neodvisen. Britanska in Italijanska Somalija pa sta sklenili sporazum, po katerem se bosta čez nekaj tednov združili v eno neodvisno državo. V Bruslju se vrši konferenca zato, da bi Belgijci čim več odnesli iz bitke, ki so jo izgubili: gre zato, kako bo svobodni Kongo gospodarsko sodeloval z nekdanjim kolonialnim gospodarjem te velikanke afriške dežele.

Tudi Avstriji se mudi na ta vlak: Svoje gospodarstvo usmerja proti Vzhodu, v zadnjem letu je za 32 % povečala izvoz v države SEV in Indiji odobrila 500 milijonov kredita. Avstrijski hitlerjanci jo obtožujejo izdajstva nad Evropo, ker se je pridružila »sedmorici« (Vel. Britanija, Švedska, Norveška, Danska, Švica, Portugalska in Avstrija), ne pa »šestorici«, kjer ima prvo besedo Zahodna Nemčija. Njeno podporo

uživa kljub vsemu Francija v svoji trmasti politiki v Severni Africi. Tu je tuniški predsednik Burgiba zaradi napadov na tuniške vojske zagrozil Franciji z vojaškim odgovorom. De Gaulle je sicer dal izključiti Soustella iz UNR, v svoji politiki do Alžira pa se v praksi ne drži svojega načeta, da Alžir lahko izbere tudi neodvisnost od Francije. V Parizu računajo z možnostjo, da bo prišlo do nove stranke »Francoska Alžirija«, ki bi združila čez 80 poslancev. To bi pametno reševanje alžirskega vprašanja še bolj zapletlo.

De Gaulle je v ZDA podpiral namen vrhunske konference, ki naj ublaži vzdušje na svetu. Zato naj bi konferenca ne obravnavala Berlina, pač pa razorožitev, pomoč nerazvitim državam in atomsko poizkuse. Pravijo, da je s tem stališčem močno podprl Adenauerja, obenem pa okrepila svojo politiko izsiljevanja. Da bi Franciji priboril atribut velesile z atomsko bombo in z rangom ZDA, SZ in Velike Britanije, je ugodil zahtevam Berlina. Ta Berlin pa do njega ni bil tako obziren. Na nedavnem kongresu krščansko demokratske stranke so Adenauer, Strauss in Brentano govorili o »kratki razdalji med Berlinom in Parizom in o komaj zaceljeni rani na francosko-nemških odnosih«. Kateri od Francozov se ob tem ne bi spomnil, kako je nemška armada ne samo pogazila Francijo, ampak tudi francosko čast v vichyjsko vlado! Na kongresu v Karlsruheju je prišlo do izraza vse tisto, česar se Evropa boji: Adenauer in njegovi so poudarjali nemško moč, važnost nemškega prostora, odgovornost Nemčije pri obrambi sveta pred komunizmom, pripojitev Vhodne Nemčije, skratka, trdili so, da je ugoditej nemškimi zahtevam za Zahod najboljša pot. Ali nismo teh stvari čuli tudi pred 20 leti? Ali niso na enak način izsiljevali, se trkali na prsi in oznanjali vsemu svetu svojo moč, ki da se je je treba bati in ji zato odstopiti koncesijo za koncesijo? T. O.

PRED 8. MAJEM - KRAJEVNIM PRAZNIKOM ŠTOR

V zadnjem tednu po domovini

Pelek, 29. aprila. NA SEJI UNIVERZITETNEGA SVETA v Ljubljani so sprejeli sklep, da bo vpis v prihodnjem šolskem letu neomejen, seveda za tiste kandidate, ki imajo po ustreznih odlokih za vpis potrebne kvalifikacije.

Sobota, 30. aprila. PREDSEDNIK TITO je obiskal 27. mednarodni sejem knjižarstva v Novem Sadu.

V ZAGREBU so odprli mednarodni spomladanski velesjem, ter razstavo »Družina in gospodinjstvo 1960«.

Nedelja, 1. maja. V GLAVNEM MESTU države, Beogradu ter v vseh glavnih mestih republik so bile slavnostne parade s prikazom uspehov našega dela v zadnjih desetih letih.

Ponedeljek, 2. in torek, 3. maja. PRAZNIČNA DNEVA, ki so jih delovni ljudje izkoristili za številne izlete, prireditve in podobno.

Sreda, 4. maja. IZSEL JE STATUT SZDL Jugoslavije. V izdaji beograjske »Kulture«, posvečenemu kongresu SZDL, je izšel statut SZDL Jugoslavije. Prva knjiga te izdaje, ki je izšla pred dnevi, vsebuje referat predsednika Tita na petem kongresu.

Da ne bomo pozabili...

V nedeljo bodo v Storah prvič praznovali svoj krajevni praznik. Prava prava je to praznik okoliških prebivalcev, predvsem tistih, ki živijo na območju Svetine. Pravijo, da v tem naselju ni niti ene hiše, katere član se ne bi bil boril za osvoboditev.

Tako se, ob svojem prazniku prebivalci Štor, Svetine in drugih okoliških vasi spominjajo dnevo med vojno in vseh tistih mnogih akcij, ki so jih izvedli pred 8. majem 1944. Ta dan pa jih spominja na prvo večjo akcijo, ki je bila na Svetini — likvidacija izdajalca Himerja. Vendar so okoliški prebivalci sodelovali s prvo celjsko četo vseh čas, ko se je zadrževala na območju Svetine. Kasneje so se povezali s Tončko Čečevo in prav v tem času je začel okupator domačine množično izseljevati in zapirati v koncentracijska taborišča.

S ponosom se domačini spominjajo leta 1944, ko je mimo

tekla pot XIV. divizije. To je bil čas, ko so se ljudje množično vključevali v razne enidine in predvsem v Kozjanski odred. Tudi takrat se je posebno odlikoval predel Svetine, kjer s ponosom ugotavljajo, da sploh ni bilo domačih izdajalcev. V spomin na vse te borbe so postavili spomenik na Svetini, toda to ni edini spomin na tiste, ki so padli. Doslej stoji že sedem spomenikov in spominskih plošč, ki nas spominjajo na težke dni med okupacijo.

Kot povsod drugod, so se tudi na Svetini vojne rane zacelile. Kljub veliki raztresenosti naselja je povsod zasvetila električna luč, z dograditvijo ceste pa se je vse še tesneje povežala s Storam. Kmetje se vse bolj ogrevajo za sodoben način kmetovanja, delavstvo pa se steka v srcu štorščake predele — v železarni, ki širi napredno miselnost po vsem območju.

Ze pred praznikom bodo imeli vrsto prireditev, ki bodo dosegle vrh v nedeljo 8. maja, ko bo že ob petih zjutraj godba na pihala zaigrala budnico. Na Svetini bo ob desetih dopoldne skupna vaja mladincev predvojaške vzgoje, članov UROP in pripadnikov celjske garnizije. Na velikem zborovanju, ki se ga bo udeležila tudi mladina osnovnih šol, pa bo govoril o spominih na narodnoosvobodilno borbo komandant Kozjanskega odreda tov. Marjan Jerin.

Pred praznikom bodo že v petek zvečer v Kulturnem domu v Storah zaigrali člani »Svobode« mladinsko igr »Desetnica Alenčica«. Dan na to bo popoldne prijateljsko srečanje mladinskih reprezentanc Celja in Štor v streljanju z malokalibrsko puško in ob 16. uri prijateljska nogometna tekma na igrišču v Storah. Po slavnostni seji krajevnega odbora Štor in krajevnega odbora Zveze borcev pa bo v Kulturnem domu svečana akademija. Ta dan pa bodo na Svetini predvajali tudi film na prostem.

Prva celjska mladinska delovna brigada šestkrat udarna

Prvega maja se je vrnila z avtomobilske ceste »Bratstva in enotnosti« prva celjska mladinska delovna brigada »Mladi traktorist«, ki je bila na Gradnji ceste dva meseca. Glavni štab je brigado proglasil za šestkrat udarno in dvakrat posebej pohvaljeno. Brigada je delala in stanovala v naselju »Zlatko Šnajder« v Malošižu v Srbiji. Na delovišču so brigadirji povprečno presegali normo za 180 %. Zraven tega je precej brigadirjev obiskovalo razne tečaje kot fotoamaterskega, tečaje za mopediste itd. Veliko brigadirjev pa je opravilo še izpite za traktoriste. Štab brigade je priredil razna predavanja; brigada pa je sodelovala tudi na prvomajski paradi v Ljubljani.

Ob prihodu v Celje je komandant brigade tov. Franček Apat dejal, da je z uspehi zadovoljen. Dosegli smo svoj namen, saj je bila brigada za mladince res šola tovarišta in ne samo dela, kot nekateri mislijo. Precej naših brigadirjev je sklenilo, da bodo odšli tudi prihodnje leto na avtomobilsko cesto, kar kaže, da so bili v brigadi zadovoljni. Mislim pa, da bodo morali mladinski aktivisti posiljati v brigado res najboljša člane.

Na koncu razgovora je tovariš Apat začel čim več uspehov drugi celjski mladinski delovni brigadi »Cvetke Jerinove«, ki se je nastanila v istem naselju, kot je bila prva brigada.

Občni zbor Društva upokoјencev

V sredo dopoldne je bil v veliki unionski dvorani v Celju občni zbor društva upokoјencev, na katerem so ob veliki udeležbi članov obravnavali lanskoletno delo in hkrati načrt dela za prihodnje obdobje. S tem v zvezi se je občni zbor zavel za ustanovitev poverjeništev društva upokoјencev po stanovanjskih skupnostih, za plačevanje posebnega prispevka za gradbeni sklad (ta je lani znašal 106 milijonov dinarjev), za dokončanje izgradnje doma, kakor tudi za graditev še enega doma po hotelskih principih, v katerem bi bilo od 80 do 120 stanovanj s kuhinjo — tak dom bi mnogim našim upokoј-

jencem znatno olajšal njih življenje. Potem, ko so izvolili nov upravni in nadzorni odbor, so na obnem zboru osvojili še nekatere sklepe, ki naj bi jih oba odbora reševala bolj prizadevno — urečila naj bi vprašanje abonmaja za upokoјence v SLG, se zavzela za organizacijo izletov itd.

GIMNAZIJA IN ESS

Konec preteklega tedna je bilo okrajno prvenstvo v rokometu za srednje in strokovne šole. Nastopilo je 12 moških in 8 ženskih ekip. Pri moških je zmagnala celjska gimnazija, ki je premagala učiteljske 127 ter v borbi za prvo mesto ESS 65. V ženski konkurenci so zmagnale dijakinja ESS, ki so odpravile gimnazijo s 3:2.

Po sledovih Prve celjske čete

Dne 27. aprila 1960. Okoli petdeset učencev sedmih in osmih razredov tretje osnovne šole iz Celja je pod vodstvom prof. Volferjeve opravilo v počastitev dneva ustanovitve Osvobodilne fronte pohod v smeri Sentjur — Resevna — Svetina — Celjska koča — Celje. Na tej poti smo položili vence k dvema spomenikom, obenem pa počastili spomin padlih borcev Prve celjske čete.

Mirno spomladansko jutro. Za nami je ostal Sentjur, ki se je vedno bolj pogrezal v megljo. Naša četa gre naprej ne meneč se za jutranji hlad. Naš cilj je bil velik.

Trdo pot so imeli partizani, sem pomislil, ko smo se vpenjali po strmi poti. Pred seboj so imeli velike načrte, v katere so trdno zavzpeli. Njihova moč je bila v tem,

z enominutnim molkom, deklaracijami itd. Zraven tega nam je tovariška Volferjeva govorila o Prvi celjski četi, o njeni dejavnosti in borbi, ki so skoraj vsi padli za svobodo naše domovine.

Pot nas je vodila naprej. Zda nas je že pozdravilo sonce s svojimi toplimi žarki. Z nami so šle misli o teški poti borcev Prve celjske čete.

Naš drugi cilj — Svetina, je bila oddaljena tri ure hoda. Zivahno smo kramljali o marsičem, večkrat smo se lotili tudi šolskih razmer in podobno. Kmalu smo našli na drugi spomenik, ki je posvečen borcem, ki so padli v grapi, nedaleč od tod. Tudi sem smo položili venec. Naš fotoreporter Franček pa je seveda napravil nekaj posnetkov.

Zopet smo se morali posloviti od groba borcev. Naš nadaljnji cilj je bil še daleč. Ne dolgo za tem smo zagledali še en spomenik, posvečen padlemu borcu Rdeče armade, pa še en itd.

Koliko jih je padlo ...? Je šumelo po naših glavah.

Šli smo najprej po sledovih Prve celjske čete, po poteh, po katerih so nekdanj hodili izmučeni borci. Pot nas je spet privedla do spomenika. Ta je bil posvečen neznanemu junaku.

Spet smo krenili dalje. Bili smo ponosni na naše borce, na osvoboditelje.

Prišli smo na Svetino, od tod pa krenili naprej proti Celjski koči. Tu smo preživeli še nekaj prostih uric.

Stefan Novak, učencev 8. r. III. osn. šole